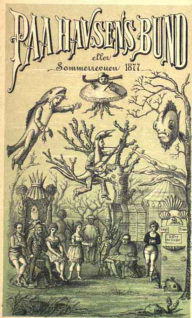


177. 245. Im. R. - Fot. Morskabsdealer



i Commission hos Oscar Risom Kjøbenhavn.

6 390287538

Sørensens Vise.

N^o 1.



SØRENSEN. 1. Det knappe Ti - der er i -aar, hver klager højt sin
2. En søg - te Kjø - ben - havner si'er hver Dag har nok i




1. Nød; de har det bedst som gratis faar paa Kamret Vand og
2. silt, fra Bimpel aldrig væk han bl'et selv om hangaar fal -



1. Brød. PETERSEN. Men Sø - ren - senifuld't Hus der er, hvor der er no - get
2. lit; han tu - der Ø - re - ne af En, naar Smørret stiger i



1. Nyt. SØREN. Ja! Pe - tersen! man maa jo med, hvor der er lidt Ge -
2. Pris, men gi'er tre Kro - ner glat væk hen til Al - les Be - ne -



1. myt. Ja! Kjøbenhav - ner - ne er et livligt Fol - keførd, sul - te
2. fice, Ja! Kjøbenhav - ner - ne er et livligt Fol - keførd, god -

1. hel' - re sig selv og de - res Børn, for - end de blot en e - ne - ste
2. mo - di - ge fej - e - li - ge Leu - ter, der for - gu - der hver Ny - hed men

1. Dag lær vær at slaa et Slag til Sø - ren.
2. Rens i - ser, selv om han paa dem sprøj - ter.

3.

SØRENSEN. Se, Højre nys for Venstre faldt
ved Svendborgs sidste Valg.

PETERSEN. Ja det er næsten H'esaa galt,
som Marmorkirkens Salg.

SØRENSEN. Naar blot de valgte Folk af Rang,
det vilde gjøre godt,
men ser du, med formegen Tung
Bl'fer Skuden aldrig flot,
Hole Venstre det er et livligt Folkefard,
holder meget af „Ting“ uden Mening,
og Beviset, foruden Hr Zahle, er
den nye Værneforening!

4.

SØRENSEN. Se Mutter kun vil med til Alt,
det koster meget Mynt,
Jeg gyser hvergang jeg har talt
hvad der gaar med til Pynt.
Kasseret er vort ny Klaver
af Børnene fordi
de spille vil paa Potteteer,
som dem i Tivoli,
Kjøbenhavnerne er et livligt Folkefard,
de gaar hamer paa Viften og kroer sig,
hvad det koster, dem det ligemeget er,
naar bare Tøsen mor' sig!

Torske - Duet.

Allegretto.

N^o 2.

TORSKENSKJ. Jeg er in-gen al-min-de-lig Klods, jeg hør'
 1. O kom til min ban-ken-de Barm, med

1. ej til det me-ni-ge Ros, her er Tor-ske-ne A-delsmænd,
 2. Fin-ner-se gri-ber jeg dig. DAUDI. Jeg fin-der dig snart lidt for

DAUDI.

1. Ko's! Det er næ-sten-dels lie-som hos os. Mod
 2. værm, den Torsk er mig næ-sten for seig. TORSKENSKJOLD. Du

1. Øj-ne-ne n-de paa Stilke, Munden aaben og Paaklædning fix; men
 2. Aakaade blomstrende Lilje, o her, bliv min Hustrusns beld, kom

1. de er ej mer værd at pil.ke af Mangel paa For.te . uo..
 2. ind i min Tor.ske . fa . mil . je . DAUDI Nej her min Ven, den er for

Maestoso:

1. nix . TORSK . Kom nu du Lil . le . DAUDI . Naa, naa, nix pil . le . TORSK . Ha . ha, ha .
 2. kold . Farvel Hr . Greve, hans Ben er skjæve, ha . ha, ha .

1. ha, ha . ha, ha . ha . Vær min Don . na i . dag til vort
 2. ha, ha . ha, ha . ha . Det er bedst det . te Me . de vi

1. Gil . de, saa du ska' faaalt hva' du vil ha'e, Ha . ha, ha . ha!
 2. hæ . ve . TORSK . Hvorfor, hva' DAUDI . Let De kn' faa Da . da . TORSK . Ha . ha, ha . ha!

Krillesens Vise.

Allegro.

No 3.

1. Jeg gik saa tro - lig i Stud og Regn under
 2. En Ting jeg med Stolthed dristig si - ge kan, jeg har
 3. Jeg har al - tid væ - ret en god Pa - tri - ot, har

1. „Pa - - - ra - ply - en“ der var In - gen - ting i - vej'n, jeg var
 2. al - - - drig i Li - vet væ - ret Ven - - - stre - mand, i Po - li -
 3. ik - ke ladt mig træk - ke om af hver en I - di - ot; naar jeg

1. hof - lig mod En - hver, men na - tur - lig - vis i - sær, mod
 2. tik er jeg en Dverg, knap en - gang saa stor, som Berg, end -
 3. med - te paa min Vej, en fra Hof - fet, stand - sed jeg, ja,

1. dem der med - te kraf - tigt frem med lidt af det - te her. Se
 2. skjendthan troer sig mæg - tig, som en Kjem - pe i sit Bjerg, og
 3. tænk for Ca - ro - li - ne har jeg of - te blot - tet mig. Jeg

1. jeg kan ik - ke gjø - re for at Somme - ren den fug - ter, og
 2. Mor - gen - bla - det tænk Dem, har jeg al - drig vil - let hol - de, og
 3. hol - der stærkt paa Kon - gen, som en søg - te Hr. Ser'n - sen, jeg

1. jeg har in - gen Skyld i at Ro - sen - aa - en lug - ter, i
 2. al - drig stjaa - let selv - tej hos Bundt - ma - ger Trol - le, kriti -
 3. me - ner rigt - nok ik - ke ham af Bjørn - stjer - ne Bjørn - sen, hvor -

1. Brand - kas - sen Li - del - ser, i Ga - der - nes Ud - vi - del - ser, selv
 2. se - re kan jeg ej - Gu' ve' for - her Dem blot, saaskal De se, det er
 3. for i Ver - den skal jo' be - handles en Ca - nail - le husk

1. ik - ke i The - a - trets O - ver - skri - del - ser.
 2. ik - ke mig der un - der - skri - ver sig E. B.
 3. paa jeg har E. rin - de - rings me - dall - lei.

Skrallevoغن.

Andantino.

NARRIFAB.

No 1.

1. Her du ser den sid.ste Mo.de er den ik.ke gan.ske
 2. Vil du skralde ud din Vir.ken for at und.gaa din Ru.
 3. Her til Ven.stre a.ver.te.res om en le.dig Ta.bou.

1. net? Al.le Va.rer slet.te, go.de, kom.me strax til de.res
 2. in, vil du sæl.ge Mar.mor.kir.ken, selv om ik.ke det er
 3. ret, og til Høj.re a.non.ce.res glat.væk Pro.vi.so.ri.

1. Ret. A.ver.te.re her, det nyt.ter: Se blot hvil.ken fryg.t'lig
 2. din, vil da ka.pre dig en Ma.ge, me.des lidt med En i
 3. et; Al.le Mis.til.lids.a.dres.ser, Kla.ger fra hver By, hvert

1. Hovn! Al.le tom.me de.res Bot.ter paa den ny.e Skralde.vogn.
 2. Skov'n, strax A.non.cer.ne vi ta.ge her paa den.ne Skralde.vogn.
 3. Sogn; selv hvis Zah.le blev Pro.fes.sor, stod det paa min Skralde.vogn.

Svalens Vise.

Allegretto.

N^o 5.

Kom En og hver, kom Al-le her til Cir-cus for' jeg Jer, til!

He-stevet de løb, til Pilskesmæld og Støv. Dog ej til hest vi mest gjør Blæst, nej

Bifaldt ær vi bedst, naar vi paa Jorden staar og floten Mølle slaar. Se i

vo-res Cir-cus er jo, som sig hør og hør, man-ge for-ste Glas ses

Clov-ner, menden stør-ste Clovndet er vor e-gen Di-rek-tør, naar han

gfer en som Dressør. Har De set ham bli-ve fremkalft i ben-galske Blus, el-ler

dandse i Ma.negen,mens hans eg.ne Mu.si.kan.ter spil.ler,som de vant er,

Tousch for deres e.gen Di.rektor!Daderadada - Men hvad der nok i-

ritard. a tempo.
ner trækken fløst yed jeg bedst. Ej Heste.ne det er,der sig i grunden godt be-

ta. ler; at Selv.tøi .et gaar den .ne Vej,det skyldes mest os Sva .ler; for.

vi bedaa.re he.le Massen,med Løver le .ger vi Tag.fat,jeg mener dem paa

Sad.el.pladsen,de Hærets aadant Sval.e.ap.pæ.rat! Og jeg er ej e .ne,nej en

Ma-se vi kommer, De ved en fed Svalen dengjer ingen Sommer, vi gaar

føret naar vi har tomt Pu-blik-kenslommer, saa ser ej mer i

aar de Svalen her. Kom

Ka og hver, kom Al-le her, til Cir-cus før' jeg Jer. I faars snart en kom-

-plet, hoist in'tressant Bal-let, I bli'ertilfreds, den Ting er vis, det er

den fra fir-og-treds, som I har bedt os gi'e, med, die dame Dänen i.

Odderens Vise.

Maestoso.

No 6.

1. Be - tragt mig en - gang, jeg er godt nok be - kjendt, fra
 2. Man si - ger at jeg ej paa mit Land sæt - ter Pris, det
 3. Nu vil man mig flaa blot for - di jeg har sagt: „Man

1. Rig - man - den ned til hver Stod - der, og
 2. Løgn er, der - paa tør jeg ban - de, for
 3. ej sin go - de. Bet for - u - den Vold faar. Men

1. al - le de Guldkorn jeg har sat paa Prent, har
 2. det har of - te staa - et i Ge - te - borg A - vis, og
 3. hvor - for skal en Læ - rer vel ta'e sig i - agt, naar

1. spredt mit Ry fra Aar - hus ned til Od - der. Den
 2. det skal og - saa Fat - tig - kas - sen san - de. Hvem
 3. det kan si - gea af en Præst i Skjoldborg? Men

1. Op - sigt jeg gjør kan man kal - de e - norm, hvor -
 2. har be - ri - get Sta - ten saa - me - get vel, som jeg, husk
 3. hvis mi - ne Vid - ner vil al - le fra mig fly, og

1. hen jeg gaar Al - ver - den paa mig ga - ber, som
 2. blot paa mi - ne tu - sin - de Pro - ces - ser, jeg
 3. hen - ges el - ler bræn - des jeg af Reh - ling, saa

1. om jeg var Gam - bet - ta, Geert Win - ther, Li - ne Worm,
 2. har smarthaft saa - man - ge, at man bur - de gjø - re mig,
 3. bli - ver jeg min Sa - lig - hed nødt til at ty til

1. el - ler og saa en af Brock - mans A - ber.
 2. al - ler - mindst til Høj - ste - rets - as - ses - sor.
 3. Dy - re - nes Be - skyt - tel - ses - for - e - ning.

Spaamandens Vise.

Allegretto.

No 7.

1. Un - ge Mand, hvis det dig ly - ster, skal et
 2. Tænk, naar Ven - stre en - gang møt - tes, hvad der
 3. Kunst og Vi - den - skab be - skyt - tes af din

4. Før var Lyst - spil og Tra - ge - dier, det som

1. Frem - tids - ma - le - ri, hen - tet fra Din Hjemstavn -
 2. saaes for gyld - ne Ax, U - ni - ver - si - te - tet
 3. Ma - gi - strat, saa - gar Dyr - havs - bak - ken snar - lig

4. mo - re - de jer bedst. Men naar nu I øj ska'

1. ky - ster, let pas - se - re dig for - bi. Du kan
 2. sæt - tes un - der Høge - bro li - ge - strax, hver en
 3. flyt - tes ind til Ve - ster - bou - le - vard; Snig - mord,

4. kede jer, man I ha' ki - ne - sisk Fest., Blot til

1. tro, at der maa ren - de me - get Vand til Gam - mel -
 2. Bank, som En - tre - pri - se, gi - ves bort til Le - ve -
 3. Rov og an - dre Ræn - ker, skal ej reg - nes Folk til

4. Lyst^{te} blir snart Di - vi - sen, paa det ny The - a - ters

1. strand, før - end Bla - det vil sig ven - de op - pe
 2. brød, Tau - ber skal ha'e Lov at spi - se til Ær
 3. Meen, og til den Tid bli - ver Den - cker Di - rek -

4. Tag, og „Et Kar - ne - val paa I - sen,“ spil - les

1. i det lil - le Land, før - end Bla - det vil sig
 2. bli - ver Hun - gers - nød, Tau - ber skal ha' Lov at
 3. tør for Ry - sen - sten, og til den Tid bli - ver

4. Hol - bergs Eed - sels - dag, og „Et Kar - ne - val paa

1. ven - de op - pe i det lil - le Land.
 2. spi - se til der bli - ver Hun - gers - nød.
 3. Den - cker Di - rek - tør for Ry - sen - sten.

4. I - sen,^{te} spil - les Hol - bergs Eed - sels - dag.

Revue Vise.

Moderato.

N^o 8.

1. Der er mange Ting der pusler op - pe i vort go - de gamle
2. Naar en Kvinde hun skal giftes og om Mandens Færd forhen

1. Kjø - ben - havn, Folk gaar stil - le om - og nus - ler,
2. in - tet ved, og hun før Par - ti - et stif - fes,

1. skjønt de hver Dag der maa li - de mangt et Savn.
2. sø - ge vil at skaf - fe sig lidt god Be - sked,

1. Se blot i Ti - vo - li hvil - ken Til - stand,
2. om han er flink, vil - lig, tro og ly - dig,

1. Dahl lod man gaa for man Stei - ner saa,
2. om han er skabt i den ret - te Form,

1. og for at kla - re den e - ne Vild - mand,
2. og om han el - lers har væ - ret dy - dig,

1. gik man strax paa tven - de Willmann o - ven - paa.
2. kan hun faa ham un - der - søgt af Li - ne Worm.

3.

Naar af Dagens Arbejd' mat, man
læser Bladene i sin Familjes Skjød,
staar der ofte skrevet, at man
Bagen for er pludselig falden om som død.
Strax man begrædes af Slægt og Børn,
kjendes ej mer af sin bedste Ven
men gjør man saa Vrovl med Redaktøren,
lever man i næste Nummer op igjen.

4.

Kolportørerne i Maasser
løbe snart til Kukkepigenes faste Stok,
de med Olletryk og gasser
malet af Achilles eller Carl Bloch.
Alle de tusinde Folkemøder,
hvor man til ølet fagen Nytte slaas,
og alle Klampenborgs tyske Løder,
det er Coloradobillerne hos os.